

Petunyaya Mektuplar 9 Final

– HüseyinBERFE · 03 Mart 2025

...

Sevgili Petunya'm

Zamanı ilmek ilmek söktüm senin için,

Her gece ay ışığını hasretime sardım,

Her sabah gözlerimde eriyen hasreti,

Sessizce kâğıtlara döktüm.

Bekledim Petunya,

Beklemek bir dua,

Gözlerinle mühürlenmiş bir inanç gibiydi.

Her gün sokaklarda izini sürdüm,

Sesini rüzgârın tenimde bıraktığı serinlikte aradım.

Mevsimler deęiřti, gökyüzü deęiřti,

Ama içimdeki sensizlik,

Hep aynı derinlikte kanadı.

şimdi...

şimdi yollar boyu uzayan ayrılık,

Kavuşmanın eşiğinde diz çöktü.

Ve sen geldin Petunya,

Zaman durdu.

Beklemekten yorulan ellerim,

şimdi ellerine sığınmayı öğrendi.

Sana ulaşamayan tüm kelimeler,

şimdi nefesimde yankılanmaya yöneldi.

Petunya'm,

Kavuşmak bir yangın gibi düştü içime,

Bütün buzları eriten,

Bütün geceyi aydınlatan bir yangın gibi.

Sana bakmak,

Kendi adını unutan bir şairin,

Tek mısraya sığın anlamı gibi.

Sana dokunmak,

Bütün mektupların cevabını bulmak gibi.

Sevgili Petunya'm,

Kufeya'm,

Vuslata gebe bir bekleyiş içinde idi aşkımız,

Beni bekleyişle mühürleyen şehir,

Şimdi sokaklarında bizim ayak sesimizi taşıyor.

İçimde yıllardır yankılanan sessizlik,

Şimdi adını fısıldayan bir şarkıya dönüşüyor.

Bütün yollar sana çıkıyormuş, Petunya.

Bütün saatler senin adını söylüyormuş.

Ve ben şimdi anlıyorum,

Beklemek,

Aslında kavuşmaya hazırlanmaktı.

Bütün mektuplarım şimdi susuyor,

Çünkü sen buradasın.

Ve ben,

İlk kez bu satırları bir özlem için değil,

Bir varış için yazıyorum.

Zira,

Ben artık sana varıyorum

03.03.2025